

Sygn. akt

III AUa 964/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **19 grudnia 2012 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Irena Mazurek
	Sędziowie:	SSA Janina Czyż (spr.) SSA Alicja Podczaska
	Protokolant	st.sekr.sądowy Małgorzata Leniar

po rozpoznaniu w dniu **19 grudnia 2012 r.**

na rozprawie

sprawy wniosku **S. B.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.**

o umorzenie należności wobec likwidowanego funduszu alimentacyjnego

na skutek apelacji wnioskodawcy **S. B.**

od wyroku **Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu**

z dnia **24 lipca 2012 r.** sygn. akt **III U 529/12**

I. **zmienia częściowo zaskarżony wyrok jak też poprzedzającą go decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. z dnia 3 kwietnia 2012r . w ten sposób, że umarza wnioskodawcy S. B. należności likwidowanego funduszu alimentacyjnego z tytułu wypłaty świadczeń alimentacyjnych w łącznej kwocie 4 000 zł (słownie: cztery tysiące złotych),**

II. **dalej idącą apelację oddala.**

Sygn. akt III AUa 964/12

UZASADNIENIE

Decyzją nr 34/2012, z dnia 3 kwietnia 2012 r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na podstawie art. 68 ust. 1 w związku z art. 63 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, odmówił S. B. umorzenia należności likwidowanego funduszu alimentacyjnego oraz 5% opłaty na pokrycie kosztów związanych z działalnością funduszu za okres od lutego 1992 r. do kwietnia 2004 r. w łącznej wysokości 11 971,10 zł.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że egzekucja tej należności nie jest całkowicie i trwale bezskuteczna, z uwagi na to, że wnioskodawca pobiera rentę z tytułu niezdolności do pracy, ponadto zadłużenie alimentacyjne nie będzie narastać, gdyż obowiązek alimentacyjny wnioskodawcy wobec dziecka ustał, a zatem wnioskodawca będzie mógł stopniowo uregulować istniejące zadłużenie.

W odwołaniu od powyższej decyzji wnioskodawca domagał się jej zmiany i umorzenia należności, wskazując na swoją trudną sytuację majątkową i zdrowotną.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

Wyrokiem z dnia 24 lipca 2012 r., sygn. akt III U 529/12 Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Tarnobrzegu oddalił odwołanie.

Sąd ustalił, że S. B., ur. (...), jest rencistą od 24.12.2004 r., z powodu schorzeń neurologicznych. Do dnia 31.05.2012 r. pobierał świadczenie w wysokości 741,67 zł, a ponadto otrzymuje zasiłek z pomocy społecznej w wysokości 60 zł. Wnioskodawca nie pracuje, nie prowadzi działalności gospodarczej, nie posiada nieruchomości.

Prawomocnym wyrokiem z dnia 14.10.2011 r., sygn. akt III RC 192/11 Sąd Rejonowy w Ostrowie Wielkopolskim ustalił, że obowiązek alimentacyjny S. B. wobec N. M., wynikający z wyroku tego Sądu z dnia 9 maja 2003 r., sygn. akt III RC 72/03 ustał z dniem 1.07.2011 r.

Przechodząc do oceny prawnej Sąd Okręgowy wskazał, że nie zachodzą podstawy do umorzenia zadłużenia odwołującego względem likwidowanego funduszu alimentacyjnego w rozumieniu art. 68 ustawy z 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych. Zdaniem Sądu wnioskodawca, który posiada realne możliwości, choćby częściowej lub rozłożonej w czasie spłaty długów alimentacyjnych nie powinien być premiowany umorzeniem należności z tytułu biernej postawy lub bezzasadnego oczekiwania, że jego długi alimentacyjne zostaną umorzone kosztem innych uczestników systemu ubezpieczeń społecznych.

W apelacji od powyższego wyroku wnioskodawca zarzucił poczynienie błędnych ustaleń faktycznych i podniósł, że jego sytuacja materialno – bytowa jest bardzo trudna, a stan zdrowia uniemożliwia podejmowanie pracy.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie zważył, co następuje:

Apelacja jest częściowo uzasadniona o tyle o ile wywołuje skutek w postaci umorzenia należności likwidowanego Funduszu Alimentacyjnego z tytułu wypłaty świadczeń alimentacyjnych w łącznej kwocie 4000 zł.

W świetle zapisu zawartego w art. 68 ust. 1 ustawy z dnia 28 listopada 2003r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. Nr 228 poz. 2255 z późn. zm.) w szczególnie uzasadnionych przypadkach związanych z sytuacją zdrowotną lub rodzinną osoby, przeciwko której prowadzona jest egzekucja alimentów likwidator może umorzyć lub rozłożyć na raty lub odroczyć termin płatności należności likwidowanego funduszu z tytułu wypłaconych świadczeń z funduszu.

Z treści przywołanej normy prawnej wynika, że umorzenie należności likwidowanego funduszu może nastąpić w szczególnych przypadkach, które to ustawodawca odniósł wyłącznie do sytuacji zdrowotnej i rodzinnej osoby przeciwko, której jest prowadzona egzekucja alimentów.

Odnosząc powyższą regulację do okoliczności niniejszej sprawy należy stwierdzić, że Sąd I instancji poczyniwszy prawidłowe ustalenia faktyczne, uznał, że sytuacja wnioskodawcy nie uzasadnia umorzenia należności funduszu alimentacyjnego. Sąd Apelacyjny nie podziela tego stanowiska.

Wnioskodawca jest niezdolny do pracy i na dalszy okres do dnia 31.05.2013 r. przyznane mu zostało prawo do renty rolniczej, pobieranej w wysokości netto 833 zł. Poza świadczeniem rentowym wnioskodawca nie posiada innych źródeł dochodu, a z uwagi na stan zdrowia ma ograniczone możliwości podjęcia pracy zarobkowej. Schorzenia wnioskodawcy, tj. choroba zwyrodnieniowa kręgosłupa, stawów obwodowych, dyskopatia lędźwiowa wielopoziomowa, kręgozmyk, rwa kulszowa obustronna, dyskopatia szyjna, zespół bólowy korzeniowy, związane są z koniecznością ponoszenia kosztów na rehabilitację i zakup leków. Wobec takich ustaleń, nie można zgodzić się ze stwierdzeniem Sądu I instancji, że wnioskodawca jest w stanie spłacić zadłużenie w wysokości 11 971,10 zł, przy uwzględnieniu jego niezbędnych kosztów utrzymania.

Wszystkie te okoliczności w połączeniu z wiekiem wnioskodawcy oraz pozostawaniem bez zatrudnienia wpływają negatywnie na obiektywną możliwość pełnej spłaty powstałego zadłużenia. W ocenie Sądu Apelacyjnego sytuacja zdrowotna wnioskodawcy, która wpływa również na jego sytuację materialną, ograniczając możliwość podjęcia pracy zarobkowej, jest trudna i uzasadnia częściowe umorzenie zadłużenia względem Funduszu Alimentacyjnego w kwocie 4000 zł.

Z podanych względów Sąd orzekł jak w punkcie I na podstawie art. 386 § 1 kpc.

Równocześnie mając na uwadze fakt, że wnioskodawca posiada stałe źródło dochodu w postaci renty rolniczej i nie posiada nikogo na utrzymaniu Sąd uznał, że wnioskodawca jest w stanie spłacić pozostałą część zadłużenia. Stąd też orzeczono jak w punkcie II sentencji na podstawie art. 385 kpc.

(...)

(...)

(...)